

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

XIV. De causis episcoporum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

aut iudicare præsumat; quia non est priuilegium; quo possit spoliari iam nudatus.

I X.

Pari tenore decernimus, non credi accusatori, qui absente aduersario causam suggerit ante vtriusque partis discussionem. Nec accusatores vel testes suscipi, qui non sunt idonei.

X.

6. qu. 1. Sa-
cer. qui.

Placuit, vt si accusatus vel damnatus episcopus appellauerit Romanum pontificem, id statuendum, quod ipse iuste censuerit. Et omnes qui aduersus patres armantur, infames esse censemus: neque eos, qui cum inimicis morantur, ad accusationem vel ad testimonium recipiendos.

X I.

Idem habe-
tur in decret.
epist. 1. Sixti
papæ I.

Placuit, vt semper in accusatione clericorum, primo persona, fides, vita & conuersatio blasphemantium perscrutetur. Nam fides omnes actus hominis præcedere debet, quia dubius in fide infidelis est. Nec eis omnino est credendum, quia veritatis fidem ignorant, nec rectæ conuersationis vitam ducunt: quoniam tales & facile & indifferenter lacerant & criminantur recte & pie viuentes. Ideo suspicio eorum discutienda est primo & corrigenda, neque accusatoribus suspectis, & de inimicorum domo prodeuntibus est credendum.

X II.

Idem habe-
tur in 1.
epist. decret.
Clem.
papæ, & in
2. epist. de-
cret. Anacle-
ti papæ.

Quod non alia metropolitana ecclesiæ, vel primates sint, nisi illa, quæ prius primates erant, & post Christi aduentum, auctoritate apostolica & synodali primatum habere meruerunt. Reliquæ vero non primates, sed metropoles vocentur, eorumque episcopi, non primatum, sed aut metropolitano, aut archiepiscoporum nomine fruuntur.

X III.

Infames esse censemus omnes, qui suam aut Christianam præuaricantur legem, aut canonicam postponunt auctoritatem.

X IV.

Saluo in omnibus Romana ecclesiæ priuilegio, nullus metropolitanus absque ceterorum omnium com-
prouincialium episcoporum instantia, aliquorum audiat
causas

causas eorum, quia irritæ erunt, imo & causam in Synodo pro facto dabit.

XV.

Alienis erroribus sociatum, vel a sui propositi tramine recedentem, aut sacris Canonibus inobedientem, suscipere non possumus, nec impetere recte credentes, vel sanctorum patrum sanctionibus obtemperantes, permitimus.

XVI.

Peregrina iudicia generali sanctione prohibemus, quia indignum est, ut ab exteris iudicentur, qui comprouinciales & a se electos debent habere iudices.

XVII.

Salua apostolicæ ecclesiæ auctoritate, nullus episcopus extra suam prouinciam ad iudicium deuocetur: sed ^{* vocato} euocatus ipse canonice, in loco omnibus congruo, tempore synodali, ab omnibus comprouincialibus episcopis audiatur, qui concordem super eum canonicamque proferre debent sententiam; quoniam si hoc minoribus, tam clericis quam laicis concessum est, quanto magis de episcopis seruari conuenit? Nam si ipse metropolitanum aut iudices suspectos habuerit, aut infensos fenserit, apud primates dioceseos, aut apud Romanæ sedis pontifices iudicetur.

XVIII.

Nemini de se confessio credi potest super crimen alienum, quoniam eius atque omnis rei professio periculosa est, & admitti aduersus quemlibet non debet.

XIX.

Incerta nemo vnquam pontificum iudicare præsumat, quia quamuis vera sint, non tamen credenda, nisi quæ manifestis indiciis comprobantur, nisi quæ manifesto iudicio conuincuntur, nisi quæ iudiciario ordine publicantur.

XX.

Criminationes maiorum natu per alios ne fiant nisi per ipsos qui crimina intendunt, si tamen ipsi digni & irreprehensibiles apparuerint, & actis publicis docuerint, omni se carere suspicione atque inimicitia, & irreprehensibilem fidem atque conuersationem ducere.

Concil. Tom. 2.

D d d d